

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere Brachfield
Pàg ► 2

Els riscos empresarials

Claudi Rossell i Piedrafita
Pàg ► 3

El cas de Bolzano: el precedent més rellevant de foment de l'habitatge i de l'economia d'alt valor afegit a la UE

Jaime Mesas
Pàg ► 3

Consultori fiscal

La Xina intenta trobar la tecla, però no la troba

El partit comunista de la Xina al rescat del mercat de capitals: Pequín ordena al fons estatal de la Xina augmentar les participacions en els bancs cotitzats com a mesura per mantenir la confiança en el mercat. Un moviment cosmètic i simbòlic

Àlex Fusté
@AlexfusteAlex

Economista en Cap Andbank

Central Huijin Investment, una unitat de Sovereign Wealth Fund China Investment Corp, ha augmentat la seva participació en els bancs més grans del país per primera vegada des del 2015. Ha comprat accions A per valor de 477 milions de CNY (65 milions de dòlars) de Bank of China, Agricultural Bank of China, Chi-

na Construction Bank i Industrial and Commercial Bank of China. El moviment pretén donar suport al mercat de valors xinès tot demostrant que el Govern actuarà comprant accions si cal i, d'aquesta manera, intenta recuperar la confiança perduda dels inversors. En la nostra opinió, es tracta només d'un moviment cosmètic i simbòlic, ja que l'increment del Fons Sobirà està al voltant del 0,01% a cada banc. Això mostra el desig del Govern de mantenir l'estabilitat del mercat, però creiem que molta de la confiança perduda en aquest mercat ja no tornarà.

Aquesta mesura arriba després que el principal fons de cobertura macro de la Xina, Shanghai Banxia Investment

Management, demanés al Govern xinès la creació d'un fons d'estabilització per apuntalar les accions mitjançant una intervenció directa. Li Bei, el fundador d'aquest fons de cobertura líder, va argumentar que «si la caiguda de les accions de la Xina s'estén, això forçaria més vendes (margin calls) i erosionaria més la confiança dels inversors» i que «l'única manera de trencar el cercle viciós és que un fons estatal d'estabilització entri al mercat». A partir d'aquesta operació d'intervenció directa que proposa aquest fons de cobertura, es podria arribar a la conclusió que el fons es podria estar enfrontant a problemes greus, i que si aquests problemes es materialitzen, podria provo-

car un efecte en cadena.

Reformes de mercat que són antimercat: el govern de la Xina anuncia una reforma del mercat que van en sentit contrari a les lleis més bàsiques del mercat de capitals. Aquesta vegada els castigats són els inversors nacionals. La Xina ha emès per primera vegada la

prohibició als brokers nacionals i a les seves unitats a l'estranger contractar nous clients continentals per al comerç offshore. Les inversions dels clients del continent també s'han de «vigilar estrictament» per evitar que els inversors passin per alt els controls de divises de

Passa a la pàgina següent

Pàg ► 4

Esport: 'El pacte d'estat simbolitza el darrer pas per culminar les relacions amb la UE'

El cap de Govern valora que la UE negociï els costos de les auditories dels serveis financers

Pàg ► 4

Marsol confirma una nova pròrroga 'matisada' dels lloguers el 2024

La ministra aposta per augmentar els salaris als sectors amb menys mà d'obra

Pàg ► 4

Eines per a impartir educació financera als fills de la mà de Josep Vidal

L'assessor fiscal proposa un curs perquè els adolescents aprenguin a estalviar i a emprendre

Pàg ► 4

Andorra signa el Conveni de no doble imposició amb els Països Baixos

L'acord facilitarà la inversió i l'intercanvi econòmic entre els dos països

Porta la teva nòmina a Myandbank i t'abonem 30€.
A més, participaràs al sorteig de 1000 € cada mes.

Fes-te client de Myandbank, domicilia la nòmina i demana la targeta dèbit, i participaràs en un sorteig de 1.000 € cada mes fins a final d'any.

myandbank | bizum

NÒMINA NÒMINA

la Xina. Mesura considerada com l'última estratagema per controlar les fortes sortides de capital enmig de la feblesa de la moneda nacional i els mercats de renda variable. Les fonts creuen que la implementació seria immediata. Les autoritats també van ordenar l'eliminació d'aplicacions i llocs web que sol·liciten el capital dels clients continentals. És com ficar als inversors domèstics en una sala separada del món. No crec que això ajudi a recuperar la confiança de l'inversor estranger (ni local).

Problemes de creixement: Pequín preveu un dèficit pressupostari més elevat per poder assolir l'objectiu de creixement.

El Govern està considerant augmentar el seu dèficit pressupostari l'any fiscal 2023 abans d'una nova ronda d'estímul i considera emetre almenys 137.000

milions de dòlars en deute sobirà addicional, que es tradueix en un dèficit pressupostari per sobre del límit del 3% establert al març. El finançament s'utilitzarà per reduir la pressió sobre les autoritats locals a causa de la seva elevada càrrega d'interessos i per pagar projectes d'infraestructures. De l'import total, uns 3.600 milions de dòlars es vendran en bons sobirans denominats en iuanes, emesos a Hong Kong el quart trimestre i augmentant el compte anual a 55.000 milions de CNY, el màxim des que la Xina va emetre el primer bitllet sobirà de iuanes a l'exterior el 2009. La Xina té incentius per impulsar l'emissió de bons amb el propòsit a llarg termini de la internacionalització del iuan.

Guerra comercial. Ara amb Europa: després de l'inici d'una investigació per part de Brussel·les sobre les sub-

vencions xineses als vehicles elèctrics, la Unió Europea (UE) planeja ara una investigació antisubvencions al sector de les siderúrgiques i les turbinas de la Xina.

La UE té previst anunciar les investigacions antisubvencions contra els fabricants d'acer xinesos en una cimera amb els Estats Units d'Amèrica (EUA) aquest mes, ja que Brussel·les va acordar unir-se als esforços de Washington per protegir les indústries de la competència barata xinesa. Arribarà poques setmanes després que la UE anunciés una investigació sobre els vehicles elèctrics fabricats a la Xina. També es considera una investigació sobre el sector dels aerogeneradors.

Sector immobiliari que no toca fons: L'FMI demana a la Xina una acció contundent davant els seus problemes

immobiliari. Country Garden diu que l'empresa no pot fer front a tots els pagaments del deute offshore.

L'FMI va reduir les previsions de creixement per a la Xina al 5% el 2023 i al 4,2% el 2024 (del 5,2% i del 4,5%, respectivament) a les últimes *Perspectives de l'economia mundial*. L'economista en cap de l'FMI va demanar una acció contundent de Pequín sobre el seu sector immobiliari per garantir que el problema es mantingui localitzat al mercat immobiliari i no contagii el sistema financer més ampli. Mentrestant, Morgan Stanley publica que la majoria de les llars xineses no estan disposades a comprar habitatges: «Les llars segueixen sent prudents a l'hora d'entrar al mercat de l'habitatge malgrat el gran suport». Una enquesta mostra que el 42% espera preus de l'habitatge més baixos durant els propers 12 mesos (en

comparació amb el 23% de l'última enquesta).

Rússia i la Xina. Un matrimoni de conveniència: la Xina acollirà el Fòrum de la Nova Ruta de la Seda la setmana vinent, Xi hi pronunciarà un discurs i Putin hi assistirà. Els EUA han qualificat el projecte com «la trampa del deute de la Xina».

La Xina acollirà la tercera edició del Fòrum de la Nova Ruta de la Seda del 17 al 18 d'octubre, que comptarà amb l'assistència del president Putin. El president Xi Jinping pronunciarà un discurs principal mentre la Xina fa els darrers esforços per reforçar el suport al projecte Nova Ruta de la Seda, llançant el 2013 i des de llavors ha finançat 900.000 milions de dòlars en infraestructures, que els EUA qualifiquen de trampa del deute de la Xina.

Els riscos empresarials

Pere Brachfield
@PereBrachfield

Soci director de Brachfield & Asociados Abogados

El risc empresarial es defineix com la probabilitat que ocorri un succés que impedeixi obtenir el resultat esperat en la realització d'un negoci. Dit d'una altra manera, risc és la contingència de patir una pèrdua econòmica en el desenvolupament de qualsevol tipus d'activitat empresarial que en teoria hauria de suposar l'obtenció d'un lucre. «Fer prediccions és molt difícil, en especial si es refereixen al futur». Aquesta frase del premi Nobel de Física danès Niels Bohr ens ve a dir que pronosticar el desenllaç d'una situació és sempre difícil ja que hi ha incertesa respecte al que pot succeir. El risc és un fenomen consubstancial a l'activitat empresarial atès que qualsevol negoci està subjecte de manera permanent a múltiples riscos de diversa índole. El sol fet de constituir una empresa ja implica que l'empresari ha d'assumir un risc; el de perdre el capital invertit. El risc empresarial pot ser degut tant a factors externs com interns. El risc apareix en les decisions de l'empresa respecte a l'elecció de l'objecte del negoci, els productes a comercialitzar, les fonts de finançament, la selecció del personal, la recerca dels proveïdors, la captació dels clients o l'entrada en nous mercats.

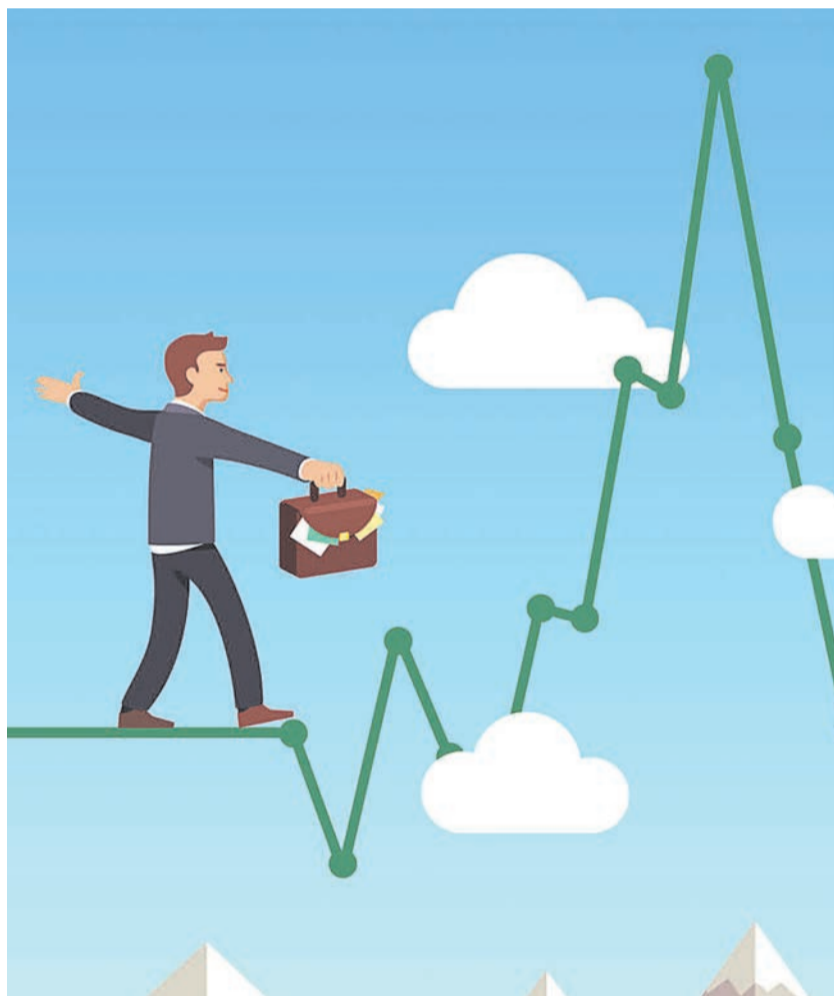
Els riscos poden derivar-se de la variació de les condicions de l'oferta i de la demanda de mercat entre l'inici i la finalització d'un negoci, atès que aquestes condicions poden diferir enormement de les que es van preveure en el seu moment. Així mateix, els riscos poden ser deguts a contratemps naturals com incendis, inundacions, fenòmens climàtics, epidèmies i terratrèmols. També apareixen riscos de tipus econòmic-financer, com són els riscos de tipus de canvi, d'interès, d'embargament comercial, de default o de mercat. Els riscos també poden tenir el seu origen en el comportament humà: accidents causats pel personal poc diligent, frau dels gerents, incompetència de l'equip directiu, deshonestat dels administradors, incompliment de les obligacions per part del personal o negligència en el desenvolupament de les seves funcions per part dels empleats.

Conseqüentment, el risc és inherent

al funcionament de qualsevol empresa, i està motivat per la incertesa del que pot passar en un futur. Per tot això, l'empresa ha d'analitzar, avaluar i minimitzar els riscos per a poder complir els seus objectius, de manera que la gestió de riscos és una de les funcions clau de l'activitat empresarial. Les empreses han de reduir els riscos o transmetre'ls pagant un cost a tercers. La transmissió dels riscos a d'altres empreses especialitzades se sol fer mitjançant contractes d'assegurança. Tanmateix, cap empresa pot conèixer amb total seguretat quines són les conseqüències de les decisions preses davant una situació determinada, pel que qualsevol decisió que es pren en una empresa implica, en major o menor grau, un cert risc, és a dir, la possibilitat d'èxit o de fracàs.

El filòsof suís Jean Jacques Rousseau una vegada va dir: «És necessari preveure que no es pot preveure tot». E conseqüència, per molta cura i previsió que puguin emprar en les decisions els directius d'una empresa, tota decisió suposa un grau d'incertesa, o sigui, la possibilitat que les coses no succeeixin com s'havia planificat. El més transcendental per a les empreses és el fet que tot risc implica una pèrdua econòmica, atès que el contratemps sol provocar una disminució en els beneficis de l'empresa. Els empresaris assumiran riscos en funció que les expectatives d'obtenir beneficis superin les possibilitats de patir pèrdues.

El risc empresarial es pot eliminar (o reduir) transmetent-lo a d'altres amb un cost; per exemple, mitjançant un contracte d'assegurança. Mitjançant una assegurança s'elimina el perill de patir pèrdues econòmiques que pugui provocar un sinistre. Un exemple típic és l'empresari que assegura la fàbrica contra incendis, inundacions i robatoris. En crèdits comercials tenim una assegurança clàssica per a protegir a l'empresa de possibles insolvències dels clients: l'assegurança de crèdit. No obstant això, no tots els riscos són assegurables ja que els de naturalesa especulativa en principi no es poden assegurar, per exemple, una inversió en borsa dels excedents de tresoreria, ja que hi ha tantes possibilitats de guanyar diners com de perdre'ls. A més del risc comercial a les operacions d'exportació existeix el denominat risc polític, que és la contingència que es produeixi l'impagament d'una operació comercial per culpa d'una guerra, revolució o crisi interna del país on resideixi el client que impossibilita la transferència de divises a l'exterior. Aquesta situ-

ació implica que el comprador malgrat ser solvent i de voler pagar no pot enviar l'import del deute al proveïdor.

Els riscos es classifiquen en dos grans grups segons la seva naturalesa: d'una banda, tenim els denominats riscos purs en els quals únicament existeix la possibilitat de patir una pèrdua com el risc d'incendi, i d'una altra, els riscos especulatiu en els quals es pot perdre, però també guanyar; per exemple, una inversió en accions cotitzades en borsa. Els riscos especulatiu són assumits per l'empresa quan les expectatives de beneficis superen les possibilitats de pèrdua. Aquest tipus de riscos juguen un important paper en l'obtenció de beneficis i rendibilitat. Tot i que anteriorment s'ha dit que els riscos especulatiu no són assegurables, sí es poden minimitzar mitjançant una gestió empresarial adequada.

També existeix un tipus de riscos de naturalesa mixta: és el risc de crèdit interempresarial. El risc de crèdit interempresarial és de naturalesa mixta atès que depèn en gran mesura de l'estratègia de riscos que tingui l'empresa, però també de l'eventualitat que els clients paguin bé o malament. Si l'empre-

sa adopta una estratègia de riscos flexible, basada en la tolerància en la concessió de crèdits i en potenciar les vendes amb aplaçaments de pagament a un major segment de compradors. Aquesta estratègia suposarà un important increment de les vendes ja que l'empresa vendrà a crèdit a nous clients els comportaments dels quals de pagament poden ser mediocres i les solvències dels quals són susceptibles d'empitjorar. Aquestes circumstàncies impliquen un major risc de morositat, ja que pot succeir que una gran part dels clients es retardin en el compliment de les obligacions de liquidació de les factures o que inclús no atenguin els compromisos de pagament. No obstant això, si hi ha sort i les coses surten bé, la majoria dels clients paguen puntualment; de manera que l'empresa obtindrà grans beneficis atès que gràcies a l'estratègia de riscos flexible la companyia haurà assolit un gran volum de facturació, el que sens dubte li suposarà l'obtenció d'un bon marge comercial. En una postura antagònica de riscos, una empresa que practica una selecció acurada dels seus clients només ven a clients solvents i bons pagadors, practica un escrupolós control de

risc, té mala sort i un client important (que ningú sospitava que tingués problemes financers) es declara insolvent i li fa perdre 100.000 euros; aquesta companyia tindrà una pèrdua important en el seu compte de pèrdues i guanys per culpa de la mala sort.

Des del punt de vista de l'estructura patrimonial d'una empresa existeixen dos grans grups de riscos: els riscos de l'actiu fix i els riscos de l'actiu circulat. Els primers són els que poden afectar als edificis, naus, instal·lacions, maquinària, mobiliari, vehicles, béns d'equip. I els riscos de l'actiu circulat poden afectar a l'estoc de productes acabats, matèries primeres, mercaderies, productes en curs, diners en efectiu guardat a la caixa, fons líquids disponibles per l'empresa i al realitzable. En la pràctica tot l'actiu fix format per edificis, instal·lacions, maquinària i vehicles sol està assegurat contra qualsevol contingència que pugui menyscar el valor d'aquests actius. Per aquest motiu, la majoria de les empreses tenen una assegurança que protegeixi els actius de l'immobilitzat contra incendis, inundacions, accidents, sinistres i robatoris. L'actiu circulat constituït pels productes acabats, matèries primeres i productes en curs també està assegurat contra incendis, sinistres, robatoris i inclús en molts casos les empreses tenen una cobertura que assegura l'obsolescència de les mercaderies. Així mateix, els diners efectius guardats a la caixa forta estan normalment assegurats i els fons líquids dipositats en els bancs estan perfectament custodiats per les entitats de crèdit, les quals assumeixen tots els riscos. En canvi, la massa de l'actiu circulat formada pels comptes de clients i que sol ser una de les partides de l'actiu més important no acostuma a estar coberta per cap tipus d'assegurança. La manera d'assegurar aquesta partida de l'actiu circulat seria mitjançant una assegurança de crèdit, però són relativament poques les empreses que disposen d'aquest tipus de cobertura. Paradoxalment, és l'element patrimonial format pels comptes de clients i els drets de cobrament, on les empreses es juguen les seves pèrdues o guanys. Les partides de clients constitueixen la font de riquesa per als negocis, però en la majoria dels casos és un element patrimonial que està desprotegit enfront dels riscos. Als riscos derivats dels comptes de clients i de la manca de pagament de les vendes realitzades a crèdit reben el nombre de riscos del crèdit interempresarial o crèdit comercial.

El cas de Bolzano: el precedent més rellevant de foment de l'habitatge i de l'economia d'alt valor afegit a la UE

Claudi Rossell i Piedrafita

Doctor en Dret i professor associat de Dret Internacional Privat

Les tensions al mercat immobiliari, en especial l'accés a l'habitatge, han esdevingut un tema de debat força estès i acre a les economies més avançades. Les notícies ens parlen, de fet, d'un greu daltabaix descrit habitualment amb termes bèl·lics: tensió, crisi, drama, emergència, etc. És a dir, el context que més afavoreix proposar solucions pretesament fàcils, ràpides i, tot sovint, massa sovint, contraproductives. Entre aquestes solucions felices en destaca una en especial: prohibir la compra d'immobles per no residents. Exemples prou propers no hi manquen. Aquest fou el cas de les mesures que els governs balear i valencià, a principis d'any, van començar a estudiar en la creença que les segones residències disminuïen l'oferta dirigida als residents i incrementaven els preus de mercat. Malauradament, no es tracta d'iniciatives aïllades. Països com el Canadà les han adoptat ben recentment, però altres han decidit seguir el camí contrari, com ha succeït a Tailàndia. En aquest darrer cas, la reforma que amplia les opcions d'inversió immobiliària a l'abast dels estrangers ha tingut ben en compte la necessitat d'atreure capitals de l'exterior per internacionalitzar l'economia. El temps dirà quina és la política més escaient segons les característiques de cada economia, però no sempre serà fàcil corregir el rumb. I, en qualsevol cas, les decisions que s'adoptin tindran efectes a nivell internacional.

Les propostes balears i valencianes van enfrontar-se ben aviat amb el rebuig de la Comissió Europea, a qui li correspon vetllar per la lliure circulació de capitals dintre de la Unió Euro-

pea (UE). Per a resumir, les inversions immobiliàries es consideren moviments de capital i les emparen les quatre llibertats fonamentals de la UE. Les pràctiques discriminatòries que limitin l'exercici d'aquesta llibertat no seran admissibles, tret que estiguin emparades en alguna de les excepcions de l'article 65 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea. En el mercat immobiliari, això exigirà acreditar generalment que es persegueixin raons d'ordre públic, de seguretat nacional o d'interès general. A més caldrà que aquestes restriccions siguin proporcionades, és a dir, prou escaients per atansar els resultats pretesos i sense que resultin directament o indirectament discriminatòries. La simple prohibició de comprar immobles als no residents no compleix aquest règim segons el parer de la Comissió Europea. Altrament també poden incloure's restriccions en els tractats internacionals de la UE que afectin a les inversions estrangeres, sempre que el procés negociador ho permeti. Dintre de la UE existeixen restriccions d'aquesta darrera mena, on destaquem: el Protocol 32 al Tractat de la Unió Europea (que permet a Dinamarca mantenir les restriccions a l'adquisició de segones residències per no-nacionals), el Protocol 6 a l'Acta d'Accessió de Malta del 2003 (que permet a Malta restringir l'adquisició de segones residències per no-residents) i el Protocol 2 a l'Acta d'Accessió de Finlàndia de 1994 (que introdueix restriccions relatives a les illes Åland, també en matèria d'habitatge).

Quines excepcions serien admissibles a la UE per a promoure l'habitatge i l'economia d'alt valor afegit? Doncs bé, tenim un cas prou proper: la llei 9/2018 del territori i del paisatge de la província de Bolzano, que entrà en vigor el passat 2020. En aquest cas, la Comissió Europea va considerar legítimes les finalitats perseguides: fixar la població agrícola al territori, desenvolupar l'habitatge social, evitar la disminució de la població a la província

cia i afavorir alternatives al negoci turístic. Per assegurar la proporcionalitat, va ser necessari garantir que les restriccions introduïdes fossin clarament finalistes i distribuir equitativament les càrregues resultants. En primer lloc, no quedaven afectades les segones residències ja existents i, a més, es permetia la seva ampliació. En segon lloc, es creava una reserva de sòl a futur clarament adreçada a afavorir als residents necessitats d'ajut i no a tots els residents en general. Per això calia acreditar l'estat de necessitat dels beneficiaris, impedir els canvis de residència oportunistes exigint-los haver estat empadronats al llarg dels darrers cinc anys o tenir un lloc de treball per compte aliè dintre de la província, limitar la reserva a habitatges socials força bàsics, exigir que s'ocupessin els habitatges sense quedar buits per massa temps i no destinar-los a activitats turístiques, entre altres restriccions. En tercer lloc, s'incentivaven usos diferents del turístic, com les cases-hotel, per a persones en situacions especials per treballadors desplaçats, es-

tudians, jubilats o discapacitats. O les ampliacions de negocis establerts a la província o per a destins diferents del turístic. En quart lloc, es prenen mesures coadjuvants que afectaven a qualsevol persona, en especial als residents, com les limitacions al lloguer turístic. Finalment, es dedicava a habitatge per a residents una reserva del 60% del nou volum d'edificabilitat que resultés d'actes de planejament urbanístic o de canvis d'usos urbanístics, tret dels llocs amb més d'un 10% de segones residències, on la reserva a favor dels residents necessitats passava a ser del 100%.

I quina seria la posició de la UE en futurs acords econòmics internacionals que afectin al lliure moviment de capitals? Doncs bé, el Consell de la UE la va donar a conèixer el 20 de febrer de 2020 en publicar el document de treball de la Comissió sobre moviment de capitals i llibertat de pagaments. En essència, la UE declara que procurarà protegir les inversions a l'estranger sobre els principis de no discriminació, tracte just i equitatiu, la prohibi-

ció d'expropiació sense compensació i el lliure moviment de fons, al servei dels quals s'escarrassarà a introduir mecanismes de resolució de disputes. Ara bé, la UE també manifesta que permetrà excepcions, basades en l'ordre públic, la seguretat nacional i l'interès comú. És a dir, excepcions com les ja aplicades al si de la UE. Per tant, difícilment la UE permetrà que els convenis amb tercers Estats emparin restriccions a la lliure circulació de capitals als residents de la UE discriminatòries. Tret, òbviament que es basin en motius acceptables i que les mesures adoptades siguin proporcionades. O dit d'una altra manera, difícilment les mesures en qüestió podrien recaure en un sacrifici a càrrec dels no residents exclusivament, mentre els residents no pateixen noves càrregues. Ni tampoc no es podria justificar que es beneficiï a tots els residents, amb independència de la seva situació personal o econòmica, si el que es pretén és facilitar l'accés a l'habitatge. Tinguem en compte, a més, que la UE considera que la fiscalitat també pot ser una font indirecta de discriminació, la qual cosa exigirà una cura especial a l'hora d'estructurar la fiscalitat de l'Estat tercer. Tampoc no serà molt realista esperar que la UE accepti excepcions, en forma de reserva als tractats comercials, en favor dels residents de l'Estat tercer, mentre al mateix temps se'ls obre sense reserves la facultat d'invertir a la UE, tret que existeixin raons molt poderoses.

Atesos els arguments anteriors, entenem que els Estats que negociïn tractats de comerç amb la UE, per exemple el Principat d'Andorra en el cas de l'acord d'associació, farien bé en basar les seves polítiques d'habitatge i urbanisme en fonaments que puguin ser fàcilment compartits amb els Estats de la UE. Amb tota seguretat, les autoritats andorranes ja estan avaluant les passes que permetin, també en aquesta matèria, promoure l'aproximació a la UE i així desenvolupar una economia del coneixement que aportí major valor afegit al Principat.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la Consulta Vinculant número CV0278-2023 del Departament de Tributs i de Fronteres (en endavant, DTF), del 22 de març del 2023, en relació amb la qualificació de les rendes procedents del joc i sobre la possibilitat que aquestes rendes estiguin exemptes.

Segons es desprèn del text de la Consulta, el Consultant participa habitualment en apostes esportives de contrapartida de manera presencial a establiments autoritzats (en concret, a Casinos) localitzats tant dins de territori andorrà com a l'estranger. En aquest sentit, el Consultant com a conseqüència de les seves apostes obté guanys de capital com a resultat de

les apostes realitzades.

D'acord amb la descripció dels fets i la interpretació fiscal realitzada per part del Consultant al respecte, es consulta sobre la confirmació de:

- Que la renda derivada de les apostes de contrapartida realitzades físicament pel Consultant tant a territori nacional com estranger, tindrà la naturalesa de guany de capital als efectes de l'article 24 de la Llei de l'IRPF

- L'aplicació de l'exempció prevista a l'article 5.o) de la Llei de l'IRPF a la renda obtinguda pel Consultant arrel de la seva participació en apostes esportives de contrapartida realitzades físicament a territori del Principat d'Andorra

- L'aplicació de l'exempció prevista a l'article 5.o) de la Llei de l'IRPF a la renda obtinguda pel Consultant arrel de la seva participació en apostes esportives de contrapartida realitzades físicament a territori estranger més enllà de les fronteres del Principat d'Andorra

En relació amb la qüestió plantejada del DTF considera que, en primer lloc, sobre la qualificació de la renda obtinguda pel consultant derivada d'apostes esportives, el Decret legislatiu del 5-6-2019 de publicació del Text Refós de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, a l'article 24.1, disposa el següent: «Als efectes d'aquest impost, es consideren guanys i pèrdues de capital les variacions en el valor del patrimoni de l'obligat tributari que es posin de manifest amb motiu de qualsevol alteració en la seva composició, excepte que per aplicació d'aquesta Llei es considerin rendes». D'acord amb el precepte esmentat, la renda obtinguda pel consultant procedent de les apostes esportives té la consideració de guany patrimonial als efectes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Quant a la possibilitat que els guanys de capital obtinguts pel consultant puguin estar exempts de l'impost sobre la renda de les persones físiques, la mateixa Llei, a l'article 5.o, estableix que n'estan exempts «els premis que procedeixin dels jocs d'atzar autoritzats per la Llei de regulació dels jocs d'atzar».

A més, en el marc de les interpreta-

cions de les normes, cal fer esment del que preveu el Decret legislatiu del 7-2-2018 de publicació del Text Refós de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de Bases de l'Ordenament Tributari, en l'article 11, apartat 3:

«Article 11. Interpretació de les normes

[...]

3. El fet generador o les exempcions o bonificacions no poden ser utilitzats més enllà dels seus termes estrictes, i no admeten l'analogia».

Conseqüentment, els guanys pro-

cedents del joc que hagi estat autoritzat a l'empara de la preceptiva llicència atorgada en virtut de la Llei 4/2021, del 22 de març, del text consolidat de regulació dels jocs d'atzar, estan exempts de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Així mateix, considerant que les exempcions s'han d'aplicar segons els seus termes estrictes i que no s'admet analogia, els guanys del joc que no hagi estat autoritzat per la Llei 4/2021, del 22 de març, no estan exempts de l'Impost.

Espot: 'El pacte d'Estat simbolitza el darrer pas per culminar les relacions amb la UE'

Així ho va posar en relleu el cap de Govern, Xavier Espot, en el marc de l'acte de signatura del pacte per a la negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea (UE), i que segons ha emfatitzat el cap de Govern té «fins i tot més» importància que l'acord polític al qual es va arribar durant la legislatura passada, ja que s'ha estat «capaç de transcendir els límits de la cambra parlamentària» i sumar forces extraparlamentàries. El cap de l'executiu va reivindicar que el que s'ha volgut és incloure «totes les sensibilitats» i que aquest acord pogués «representar el conjunt de la ciutadania». Espot va reiterar que els actors presents en el pacte representen «gairebé el 70% de la ciutadania» si es tenen en compte els vots de les passades eleccions generals i, per tant, va reivindicar la «legitimitat» i la «representativitat» de les persones que conformen l'acord.

Espot va manifestar que ara com ara hi ha «qüestions que encara estan pendents de resolució» com els serveis financers o la lliure circulació de persones, a més de les telecomunicacions. Va matisar que allò que es troba a hores d'ara en un estat «més embrionari» és la prestació de serveis financers. En aquest sentit, va destacar que d'acord amb la proposta de la Comissió Europea, Andorra ha «assenyalat cinc o sis punts que han de ser objecte de negociació i de transacció». Així, va celebrar que es vegi com a «negociable» la reciprocitat en el sentit que les entitats europees i les andorranes tinguin les mateixes condicions per a l'establiment i també que s'hagi manifestat que també

es pot negociar el pagament dels costos de les auditories necessàries sobre el sistema financer.

Quant al protocol de serveis financers, el secretari d'Estat per a les relacions amb la Unió Europea, Landry Riba, va destacar que forma part de l'acord marc i que en teoria la posició d'Andorra i de San Marino hauria de ser la mateixa respecte d'aquest apartat. També va destacar que s'hagi tancat provisionalment l'annex 12, ja que fa referència a molta legislació que Andorra ja hauria assumit o ho hauria de fer en el marc de l'acord monetari.

En la qüestió de la lliure circulació de persones són «fins i tot més optimistes» que en la dels serveis financers, segons Espot, bàsicament perquè en el cas dels serveis financers s'està en un estat més «embrionari», va puntualitzar. Així, semblaria que es podrà mantenir «el control de la política im-

migratòria», una qüestió que va reiterar que era «una línia vermella».

Quant a les telecomunicacions, també sembla que hi ha «un avançament bastant clar i definitori» en els «peatges» que una companyia que volgués venir a establir-se a Andorra hauria de complir i que suposarà que com a mínim haurà de complir la mateixa «qualitat» que la que presta Andorra Telecom i els mateixos serveis.

Cal destacar que les reunions va ser les primeres en què van prendre part Jaume Bartumeu i Antoni Martí com a observadors.

El pacte el van signar els grups parlamentaris Demòcrata (Jordi Jordana), Ciutadans Compromesos (Carles Nau d'Areny-Plandolit) i Socialdemòcrata (Judith Salazar); i els partits Socialdemocràcia i Progrés (Josep Roig), Acció (Judith Pallarés) i Unió Laureidiana (Oliver Alís).

viure en l'àmbit financer a través de metodologies actualitzades i, sobretot, de formacions dinàmiques i divertides», exposa Vidal, mentre deixa clar que, en tot cas, no és un substitutiu de l'educació actual sinó, més aviat, un complement.

Davant la qüestió sobre si és la figura dels pares o del sistema educatiu qui hauria d'assumir la tasca d'impartir aquests conceptes, Vidal ho té clar: «Jo soc partidari que hem delegat massa l'educació dels fills al sistema». «I és bo que els pares entenguin que ells són els primers responsables d'educar els seus fills», afegeix l'impulsor d'Elevadoos mentre anuncia que la web del projecte està operativa des del 17 d'octubre.

d'Elevadoos; una nova empresa andorranera que ofereix formació 100% online. «Amb una hora a la setmana els nens poden aprendre recursos per a sobre-

Eines per a impartir educació financera als fills de la mà de Josep Vidal

«No sabem com fer servir els nostres 'calés' però, en canvi, tothom els fa servir. És com jugar al pòquer sense conèixer les seves normes i decidir apostar tots els diners». A través d'aquesta comparació, l'assessor financer Josep Vidal evidencia com n'és d'incongruent, per a ell, el fet que la majoria de la gent gestioni cada dia els seus diners sense tenir cap classe de noció en educació financera. Una realitat que, a través de la seva trajectòria, coneixements i història personal ha sabut identificar i que, ara, a partir d'un nou projecte que ha engegat basat en l'educació financera dels infants vol revertir.

Precisament per aquesta falta de gestió, ha vist com persones del seu entorn més proper han patit problemes econòmics. Ara, i davant la impossibilitat de trobar una formació continuada per a nens relacionada amb aquesta temàtica, ha decidit crear-la ell des de zero com una opció extraescolar des

Marsol confirma una nova pròrroga 'matisada' dels lloguers el 2024

Els contractes de lloguer mantindran la pròrroga durant el 2024, tot i que amb «matisos». Així ho va manifestar la ministra de Presidència, Economia, Treball i Habitatge, Conxita Marsol, en el marc de la primera edició de l'espai de diàleg 'Work on Andorra', en la qual va posar en relleu que, malgrat que la voluntat del Govern és liberalitzar el mercat d'arrendaments al país per «aixecar l'intervencionisme» actual a través d'una llei que porti seguretat jurídica a mitjà i llarg termini, la situació econòmica, concretament l'increment de la inflació durant els darrers mesos, «els lloguers continuaran congelats el 2024, però esperem que sigui l'últim». Tanmateix, va asseverar que la pròrroga serà gradual i amb matisos en funció de cada contracte.

En aquest sentit, la titular d'Economia també va fer el punt sobre la necessitat de millorar el poder adquisitiu de la població amb un augment dels salaris: «Si volem apostar per un país de serveis de qualitat, hem de fer uns esforços quant a mà d'obra per pagar uns salaris», va asseverar, relacionant la situació amb la problemàtica de l'habitatge i com s'està abordant des de l'executiu, una altra de les qüestions que es van tractar en el marc de la participació de Marsol en el 'Work on Andorra'.

La número dos del Govern va recordar que s'està treballant intensament amb la Confederació Empresarial Andorrana (CEA) i amb els sindicats en el marc del Consell Econòmic i Social (CES) perquè ambdues parts arribin a una entesa raonable per mantenir i millor el poder adquisitiu de la població, i ha assenyalat que, de moment, es va per bon camí, tot i que res garanteix que s'arribi a un acord. També va parlar sobre la necessitat de delimitar el

creixement d'Andorra per garantir que el país disposi dels recursos suficients per abastir tota la població, tot comentant que estan a l'espera dels estudis de capacitat de càrrega que es van encarregar als comuns i que han de permetre conèixer quin és el límit poblacional del Principat.

Quant a la problemàtica de l'habitatge, ha defensat la necessitat d'incentivar iniciatives públicoprivades per promoure pisos de lloguer. De la mateixa manera, ha reiterat el model social amb el qual treballa l'executiu, centrat en la possibilitat que les persones que treballin a Andorra puguin viure al país i no s'hagin de desplaçar a territoris forans. Tanmateix, ha matisat que és cert que a totes les grans ciutats «molta gent es desplaça a viure a la perifèria perquè els lloguers són més baixos que al centre», però «lamentablement, en el nostre cas, tenim una frontera i això es fa més dur».

D'aquesta manera, ha insistit en el fet que la voluntat del Govern és assolir una inversió estrangera "que creï llocs de treball i porti innovació amb alt valor afegit", una finalitat que es persegueix a través de modificació legislativa i que també pretén que l'entrada de calé

L'acord d'associació no intervindrà la fiscalitat

Qüestionada per les negociacions per assolir un acord d'associació amb la Unió Europea, Marsol es va reafirmar dient que serà profitós pel país, ja que Andorra està situada al «mig d'Europa» i hem de tenir aquestes relacions i poder funcionar com un país associat». D'aquesta manera, va assegurar que el pacte amb la comunitat europea no afectarà la fiscalitat actual d'Andorra i «podrem mantenir la que tenim».

Andorra signa el Conveni de no doble imposició amb els Països Baixos

El ministre de Finances, Ramon Lladós, ha signat el Conveni de no doble imposició (CDI) amb la seva homòloga dels Països Baixos, Sigrid Kaag. Segons informen des del Govern, l'acord facilitarà la inversió i l'intercanvi econòmic entre els dos països sense que hi hagi un doble gravamen fiscal.

Actualment, Andorra té un total de 15 CDI signats per a l'eliminació de la doble imposició i la prevenció de l'evasió i elusió fiscal amb Emirats Àrabs Units, Espanya, França, Liechtenstein, Luxemburg, Malta, Portugal, Xipre, San Marino, Hongria, República Txeca, Croàcia, Mònaco, Islàndia i Països Baixos. A més, hi ha dos convenis rubricats, pendents de signatura, amb Corea del Sud i Bèlgica.

La signatura d'aquest CDI s'ha efectuat durant l'assemblea anual del Fons Monetari Internacional (FMI) celebrat recentment a Marràqueix (el Marroc), on hi va assistir una delegació andorranera, encapçalada pel titular de Finances i per la secretària d'Estat Afers Financers Internacionals, Noelia Souque.

La participació d'Andorra en la trobada reafirma el compromís del Princi-

pat a contribuir a l'estabilitat del sistema financer internacional. Durant la reunió anual de l'FMI, Lladós es va poder trobar amb alguns dels seus homòlegs europeus per reforçar la cooperació amb aquests països, així com per transmetre el procés d'aproximació a la UE que està efectuant Andorra a través de la negociació de l'acord d'associació.